

lingsbordet sammen, og så vidt jeg husker, skal vi også gøre det på torsdag, og det vil altså være at foregribe begivenhedernes gang at køre sådan et dagsordensforslag som det her igen - nem Folketingssalen.

Altså, jeg har udtalt mig i relation til de projekterende og udbydernes rolle i det her, men hvad er konsekvenserne? Vi kan efter min opfattelse ikke bare vedtage et dagsordensforslag og sige, nu gør vi sådan, og så er vi i den situation, at vi ikke kender de dybere konsekvenser omkring de her ting.

Det vil være meget forkert, og derfor endnu en opfordring til at trække det dér dagsordensforslag tilbage. Lad os forhandle om tingene i stedet for, så vi kan skaffe et bredt flertal, der er fremadrettet omkring arbejdsmiljøet.

Tom Behnke (FP):

Indledningsvis synes jeg godt, jeg vil takke ministeren for en meget grundig redegørelse for, hvordan situationen ser ud i dag: nogle faktiske tal, nogle faktiske oplysninger om, hvad der har været gjort. Når så ministeren når frem til, hvad regeringen har tænkt sig at gøre i fremtiden, så bliver jeg lidt mere tvivlende. Men det vil jeg vende tilbage til senere i min ordførertale.

Vi fik oplyst, og det er jo korrekt, at tallet ligger på omkring 84 dødsfald ved arbejdsulykker, og det er helt sikkert for mange. Det er sådan, at vi i Fremskridtspartiet har den opfattelse, at ethvert dødsfald er et for meget, og derfor skal vi naturligvis gøre, hvad vi kan, for at få bragt tallet ned.

Arbejdsministeren har redegjort for, at det ikke er alle dødsfaldene, der skyldes overtrædelse af arbejdsmiljøloven. Der er en række af de dødsfald, der er tale om, som skyldes andre omstændigheder. Men ikke desto mindre skal vi være med til at gøre, hvad vi kan, for at nedbringe tallet så meget som overhovedet muligt ud fra deisen, at ethvert dødsfald er et dødsfald for meget.

Ministeren kunne så også løfte sløret for, at regeringen har tænkt sig at udstede endnu flere papirer og blanketter; endnu mere papirruseri og endnu mere bureaukrati. Vi tror i Fremskridtspartiet ikke på, at det specielt er den rigtige løsning frem imod, at vi får nedbragt antallet af arbejdsulykker, og at vi får nedbragt antallet af dødsulykker i forbindelse med arbejdsulykker.

Vi har den opfattelse, at mere papir, flere blanketter bare vil give mere bureaukrati og

dermed begrave sikkerhedsrepræsentanterne og Arbejdstilsynet i bunker af papir. De ansvarlige inden for det her område, og det vil sige arbejdsgiverne, det vil sige sikkerhedsrepræsentanterne, og det vil sige Arbejdstilsynet, skal ikke begraves i papir. De skal ud og lave det arbejde, som de i virkeligheden er bedst til, nemlig ud og forebygge, at der overhovedet sker nogen arbejdsulykker.

Når jeg ser tilbage på de sidste 20, 30, ja, for den sags skyld 40 år, så er det min opfattelse, at i samarbejdet mellem arbejdsgiverne og sikkerhedsrepræsentanterne - samarbejdet mellem de faglige organisationer og arbejdsgiverne - mener jeg, at arbejdsgiverne faktisk har gjort utrolig meget for at sikre et langt bedre arbejdsmiljø.

Der er indført forskellige regler for arbejdets udførelse. Der er indført så meget ny teknologi, at de fleste akavede, tunge og farlige arbejdsstillinger og arbejdsprocedurer faktisk helt er væk. Der er nogle tilbage, men det er godt, at vi i dagens Danmark med den teknologi, vi kan benytte os af, har fået begrænset de farlige arbejdsopgaver, de farlige arbejdsstillinger.

På arbejdsmarkedet - og når vi taler om arbejdsmiljø og arbejdsulykker - så er der jo flere parter. Der er både arbejdsgiveren, og der er også arbejdstageren, og så er der Arbejdstilsynet. Men en gruppe, som jeg tror man har overset, er kunderne. Jeg tror faktisk, at nutidens kunder i langt højere grad er opmærksomme på, hvad det er, der foregår i de virksomheder, hvor de køber deres produkter.

Vi ser, hvordan kunder i langt højere grad foretager politiske valg, når de foretager deres indkøb. Jeg er sikker på, at kunderne også på det her område vil medvirke til, at vi får et langt bedre arbejdsmiljø.

Når jeg nævnte Arbejdstilsynet, så kommer jeg til at tænke på, at de heller ikke skal gå helt ram forbi. Jeg mener også, at Arbejdstilsynet har et væsentligt ansvar. Jeg nævnte før, at en af årsagerne til, at Arbejdstilsynet ikke griber ind alle steder og ikke er forebyggende nok i deres arbejde, kan være, at de allerede i dag er begrævet i blanketter og papir.

Det er utilfredsstillende, at Arbejdstilsynet er så langsomme, når de bliver tilkaldt. Det er ikke rimeligt, at en lønmodtager skal ringe måske 5 eller 6 gange, før Arbejdstilsynet får tid til at komme forbi og se på forholdene. Det må være sådan, når vi har et arbejdstilsyn, at hvis der så er nogle forhold, som ikke er i orden i virksom-